

כותרת: האגדה על הצלף הכותב/ת: ללא

ועתה נספר אגדה נושנה,
שסיפרו מדור לדור אב לבת ואם לבנה.
והפעם הקשיבו קשב רב אחיי,
נספר על אריה זהו מלך החי.
בשעת בין ערביים- זה נורא,
המלך אכל איילה צעירה.
אל ראו גם ראו האריה נענש,
על הטרף הזה התחרט הברנש.
כי בעוד הוא סועד ומאוד נהנה
נתקעה בגרונו איזו עצם קטנה.
מנסה האריה מן הצרה
להיפטר ויקרא לכל חיה גדולה וזעירה.
ומבטיח הוא פרס, מתנה רצינית
לחיה שמסבלו תוכל להמעיט.
אז ניסתה חסידה וניסה גם שועל, גמל ונמר
אך בחוסר אונים הם פרשו מהר.
והעצם בפי האריה עוד תקועה עד שבא עכבר קטן ומצחיק
ואמר לכולם- "יש לי דרך, יש לי טריק!"
ואגב, האריה כבר נואש מהסיכוי
משתולל באגרסיה וגופו כבר רפוי
הוא אומר לעכבר- "טוב, נסה אך מהר,
כי גרוני כבר ניחר בכאב הבוער".
העכבר מתבונן באריה מעולף,
והולך וקוטף לו ענף של צלף,
אל תוך פי האריה הוא נכנס ויוצא
ומוציא את העצם עם הוו בקצה.
האריה מתעורר ויוצא במחול,
לעכבר קורא ואומר לו בקול-
"אל תתאונן, פרס גדול כבר קיבלת
מתוך לוע המלך שלם יצאת."
המלך נם שנתו, הקהל מתפזר
ורק העכבר על הפרס מהרהר...